

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Pyritäänkö asetuksen N:o 261/2004⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyllä 400 euron summalla korvaamaan pääasiallisesti aineellisia vahinkoja, jolloin henkistä kärsimystä on arvioitava 12 artiklan valossa, vai kattaako 7 artiklan 1 kohdan b alakohta pääasiallisesti henkiset kärsimykset, jolloin aineellisiin vahinkoihin sovelletaan 12 artiklan säännöksiä?
- 2) Kuuluuko ansionmenetykset, jotka ylittävät 7 artiklan 1 kohdan b kohdassa säädetyin 400 euroa, 12 artiklassa tarkoitettujen lisäkorvauksien käsitteeseen?
- 3) Asetuksen 12 artiklan [1 kohdan] toisen virkkeen mukaan ”tämän asetuksen nojalla myönnetty korvaus voidaan vähentää tällaisesta korvauksesta”. Onko asetuksen tätä artiklaa tulkittava siten, että siinä jätetään kansallisen tuomioistuimen harkintavaltaan, onko 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla myönnetty summa vähennettävä lisäkorvauksesta, vai onko vähennys pakollinen?
- 4) Mikäli summan vähentäminen ei ole pakollista, minkä seikkojen perusteella kansallinen tuomioistuin päättää, vähentääkö se 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen summan lisäkorvauksesta?
- 5) Onko ansionmenetyksestä aiheutuvaa vahinkoa, joka johtuu siitä, että työntekijä ei ole voinut saapua työpaikalleen sen vuoksi, että hän on saapunut myöhässä määränpäähen uudelleenreitityksen jälkeen, arvioitava siltä kannalta, että 8 artiklassa säädetyt velvoitteet on laiminlyöty, vai 12 artiklan perusteella, luettuna yhdessä 4 artiklan kanssa?
- 6) Merkitseekö asetuksen N:o 261/2004 4 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukainen lentoyhtiön velvollisuus avun antamiseen sitä, että matkustajalle ilmoitetaan täydelliset tiedot kaikista uudelleenreitityksen vaihtoehdoista, kuten säädetään 8 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa?
- 7) Kenelle kuuluu asetuksen N:o 261/2004 8 artiklan nojalla velvoite näyttää toteen, että uudelleenreititys on suoritettu mahdollisimman pian?
- 8) Asetetaanko asetuksessa matkustajille velvoite hakea muita lentoja määränpäähensä tai pyytää lentoyhtiötä etsimään vapaita paikkoja tällaisilta lennoilta, vai onko lentoyhtiö velvollinen omasta aloitteestaan hakemaan matkustajalle parasta vaihtoehtoa hänen kuljettamiseksi määränpäähensä?
- 9) Onko määritettäessä matkustajille aiheutuneita vahinkoja merkitystä sillä, että he ovat hyväksyneet lentoyhtiön heille tekemän ehdotuksen lennosta päivämääränä 11.9.2016, vaikka he ovat voineet ajatella, että heille ei maksettaisi palkkaa heidän ollessaan poissa työpaikalta?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 31.5.2018 – Barbara Rust-Hackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Asia C-355/18)

(2018/C 294/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Salzburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Barbara Rust-Hackner

Vastaaja: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 90/619/ETY ⁽¹⁾ (toinen henkivakuutusdirektiivi) 15 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/96/ETY ⁽²⁾ (kolmas henkivakuutusdirektiivi), luettuna yhdessä direktiivin 92/96/ETY 31 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ilmoitukseen peruutusmahdollisuudesta on sisällyttävä myös maininta siitä, ettei peruuttamista tarvitse tehdä tietyssä muodossa?
- 2) Voidaanko peruuttamisesta, joka tapahtuu virheellisen peruutusoikeudesta ilmoittamisen vuoksi, ilmoittaa myös vielä senkin jälkeen, kun henkivakuutussopimus on päättynyt vakuutuksenottajan tekemän irtisanomisen (ja takaisinoston) seurauksena?

⁽¹⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annettu toinen neuvoston direktiivi 90/619/ETY (EYVL 1990, L 330, s. 50).

⁽²⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 10.11.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/96/ETY (EYVL 1992, L 360, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 31.5.2018 – Christian Gmoser v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Asia C-356/18)

(2018/C 294/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Salzburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Christian Gmoser

Vastaaja: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 90/619/ETY ⁽¹⁾ (toinen henkivakuutusdirektiivi) 15 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/96/ETY ⁽²⁾ (kolmas henkivakuutusdirektiivi), luettuna yhdessä direktiivin 92/96/ETY 31 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ilmoitukseen peruutusmahdollisuudesta on sisällyttävä myös maininta siitä, ettei peruuttamista tarvitse tehdä tietyssä muodossa?
- 2) Voidaanko peruuttamisesta, joka tapahtuu virheellisen peruutusoikeudesta ilmoittamisen vuoksi, ilmoittaa myös vielä senkin jälkeen, kun henkivakuutussopimus on päättynyt vakuutuksenottajan tekemän irtisanomisen (ja takaisinoston) seurauksena?

⁽¹⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annettu toinen neuvoston direktiivi 90/619/ETY (EYVL 1990, L 330, s. 50).

⁽²⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 10.11.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/96/ETY (EYVL 1992, L 360, s. 1).